

Derin Düşünmeyen İnsanların Yüksek İdealleri Olamaz

- Derin düşünmek niçin önemlidir?
- Şeytan niçin insanları düşünmekten alıkoymak ister?

www.Kurandaihlas.beyazsiteler.com

Düşünme yeteneği, insana dünya hayatında verilen en büyük nimetlerden biridir. Çünkü insan, ancak düşünerek Allah'ın sonsuz gücünün, kainattaki kusursuz sanatının farkına varır. Yalnızca düşünen bir insan dünya üzerindeki her ayrıntının pek çok hikmetle yaratıldığını, ölümün yakın olduğunu ve dünya hayatında yerine getirmesi gereken bazı sorumlulukları olduğunu kavrar. Kuran'da pek çok ayette ancak düşünen insanların öğüt alabileceği, Allah'ın varlığının delillerini ancak onların görebileceği bildirilmiştir. Nitekim Kuran'ın indiriliş amaçlarından biri, **“(Bu Kuran,) Ayetlerini, iyiden iyiye düşünsünler ve temiz akıl sahipleri öğüt alsınlar diye sana indirdiğimiz mübarek bir kitaptır”** (Sad Suresi, 29) ayetinde haber verildiği gibi, insanların ayetler üzerinde iyice düşünmeleridir. Ancak insanların bir bölümü düşünmeyi bir zorluk olarak görürler. Hatta bu insanlar, düşünmenin hayatlarına ve kurulu düzenlerine zarar vereceği gibi bir yanılgıya kapılmışlardır. Bu batıl anlayışa göre en istenmeyen şeylerden biri, insana dünya hayatlarındaki sorumluluklarını hatırlatmak, içinde buldukları gaflet halinden onları çıkartmaktır.

Şeytan İnsanlara Düşünmemeyi Telkin Ederek, Derin Bir Uyku İçine Sürükler

Şeytanın insanları sürüklediği uyku hali adeta bir büyü gibi kişiyi kaplar ve bu kişiye tüm sorumluluklarını, niçin var olduğunu, hayattaki amacını, bir gün gelip öleceğini unutturur. Bu uykunun başka bir türü ise dünya hayatının günlük ve rutin işlerine kendini kaptırmaktır. Belki bu insanlar gün içinde pek çok şey düşünüyor, karar veriyor ya da çözümler üretiyor gibi görünebilirler; ama gerçekte düşündükleri şeyler günlük koşuşturmacanın ayrıntılarından başka birşey değildir. Bu düşüncelerin hiçbiri insanın yaratılış amacı, dünya hayatının gelip geçici olduğu ve her canlının bir gün gelip toprak olacağı ile ilgili değildir. Ezberlenmiş, öğretilmiş, kalıplaşmış, alışılmış hareketler, konuşmalar ve tavırlar böyle insanların tüm hayatını o kadar kaplar ki asıl olan gerçekler üzerinde düşünmeye gerek dahi duymazlar.

Bu kişiler kendileri düşünmekten kaçtıkları gibi, başkalarının yaptıkları hatırlatmalardan da şiddetle kaçarlar. Allah'a iman etmeleri, O'nun rızası için yaşamaları ve Kuran ayetleri üzerinde düşünmeleri için yapılan çağrılardan yüz çevirirler.

Sayın Adnan Oktar düşünmenin önemine şöyle dikkat çekmiştir:

ADNAN OKTAR: Televole kültürü tüm dünyada var. Televole kültürünü yaşayan bazı kişiler için sadece eğlence önemli. Şirket promosyon yiyecek dağıtsın, onları yesinler. Bedava otel olsun, gitsinler orada yatıp kalksınlar. Sonra yine promosyon olarak, bedava uçak bileti olsun. Hayatları böyle geçsin istiyorlar. Fakat ne Güneydoğu'daki PKK sorunu onları ilgilendiriyor, ne Afrika'daki insanların açlığı ilgilendiriyor, ne Irak'taki zulüm ilgilendiriyor, ne Filistin'deki kardeşlerimizin çektiği acılar onları ilgilendiriyor, ne dünyanın diğer ülkelerindeki Müslümanların çektiği acılar; hiçbiri ilgilendirmiyor. Ağzlarına dahi almak istemiyorlar.

Çünkü böyle bir konu olduğunda eğlencelerinin bozulduğunu düşünüyorlar. Eğlencelerine münafi olduğu için bu konulara girmek istemiyorlar. Mesela televizyonlarda da öyle programlar oluyor, televole programları. Hep vur patlasın, çal oynasın, gülüşmeler, boş izahlar, boş espriler. Dolayısıyla beyinleri uyuşturan, insanların kişiliğini törpüleyen, onların derin düşünmesini, derinliğini ortadan kaldıran günü birlikçi, bedavacı bir ruh geliştiriliyor. Bunun sonucunda da üretim yapmayan, yani vatanına, milletine bir faydası olamayan ve bunu da zaten hedeflemeyen gibi görünen diyelim, bir kısım insanların gelişmesine vesile oluyorlar. Bu çok ciddi bir tehlikedir.

Bir ara devletimizin mühim bir kuruluşu bu konuda devlete rapor sunmuştu. Televole kültürünün, Türk kültürünü, Türk manevi yapısını yıkıcı mahiyette olduğu ve tehlikeli olduğu, uzun vadede tahribat meydana getirebileceğini belirtmişlerdi. Ama bakıyoruz, yine aynı çizgide, aynı kafada devam edenler var. İstiyorsa, programı yapsın ama, her programın içerisinde insanları büyük ideallere, büyük düşüncelere davet eden, faydalı düşünceleri savunan, güzel ahlakı, sevgiyi, barışı, kardeşliği savunan üslupların aralara yerleştirilmesi lazım. Bunun kimseye bir zararı olmaz, hatta tam tersine faydası olacağı belli.

Bundan ısrarla kaçınılmasının hiçbir açıklaması yok. Hiçbir mantığı yok. Bu yıkıcı bir tavır olur. Yani toplumun psikolojisini, moral değerlerini uzun vadede törpüleyen ve hatta yıkıma dahi götürebilecek bir zemin hazırlayabilir. O yüzden bundan kaçınılmasının elzem olduğunu düşünüyorum... Öyle bedavacılık, promosyonculuk ahlakı, ruhları da törpüleyen bir şey. O tip bir gencin ruhunda sevgi, şefkat, koruma hissi pek gelişmez. Egoistlik ve bencillik gelişir. Egoist ve bencil olan bir insan da sevmez, sevilmez. Yani insanlara karşı sevgi duyamaz, suni, sahte sevgiler olur. Mesela geliyor plajda birilerine karşı yapmacık şekilde bir şeyler söylüyor, o da ona yapmacık bir şeyler söylüyor. Ama karşılıklı belli ki ne bir sevgi var, ne samimiyet var, ne bir saygı var. Geçici bir çıkar ilişkisi var. Bu da çok itici tabii.

Halbuki derin dostluklar, samimi sevgiler, derin tutku, akıl derinliği, Allah ile coşkulu bağlantı, bütün insanları koruyup kollama ruhu çok güzeldir. Ahiret inancı olması lazım bir insanda, vatan millet sevgisi olması lazım. Yüksek idealleri olması lazım. Bunlar olmadığında o insanın ruh dünyası fakir olmuş olur, hatta yıkıma uğramıştır, bir anlamda. (Sayın Adnan Oktar'ın *Adıyaman Asu TV'deki Röportajından*, 4 Ocak 2010)

www.mehdiyetinsirlari.com

Allah Dünyadaki Her Varlığı Bir Amaç Uğruna Yaratmıştır

Allah kainattaki her ayrıntıyı insanların, üzerinde düşünmeleri için yaratmıştır. Nitekim Allah Kuran ayetlerinde, yeri, göğü ve ikisi arasındakileri kimin daha güzel davranışlarda bulunacağını denemek için yarattığını bildirmiştir. İnsan kısa dünya hayatı boyunca tüm yapıp ettikleriyle denenmektedir. Kendisini yaratan ve ölümünden sonra tekrar diriltilip, hesaba çekecek olan Allah'a karşı büyük bir sorumluluğu vardır. Kuran'ı okumak, dinlemek, ayetler üzerinde düşünmek ve anlayıp uygulamak da her insanın en başta gelen sorumluluklarından biridir. Allah bu gerçeğe, **“Onlar, yine de o sözü (Kur'an'ı) gereği gibi düşünmediler mi, yoksa onlara, geçmişteki atalarına gelmeyen bir şey mi geldi?”** (Müminun Suresi, 68) ayetiyle dikkat çekmektedir.

Düşünen kişi, kainattaki bu kadar ince nizamın ve kusursuz yaratılış örneklerinin tesadüfen meydana gelebileceğine, var olan herşeyi Yüce Allah'ın yarattığına kanaat getirecektir. Çevresindeki Yaratılış mucizelerini derin derin düşündükçe Allah'ın varlığının delillerini, O'nun yarattığı detaylardaki hikmetleri görerek Allah'a teslim olacak ve sadece O'nun rızasını kazanmak için yaşayacaktır. Bu gerçeği bilen şeytan insanların gaflet içinde bir hayat sürmelerini, Allah'ın ayetlerinden uzak durmalarını, bunun için de düşünmemelerini ister. Allah şeytanın bu hedefini Kuran'da şu şekilde bildirir:

“... Onlar(ı insanları saptırmak) için mutlaka Senin dosdoğru yolunda (pusu kurup) oturacağım. Sonra muhakkak önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından sokulacağım...” (Araf Suresi, 16-17)

Şeytan İnsanları Gaflete Düşürecek Çok Özel Ortamlar Hazırlar

İnsanların zayıf yönlerini kullanarak ince planlar yapmak, senaryolar oluşturmak ve bunları insanların nefislerinin en çok hoşlanacağı, en çok zevk alacağı hale getirmek şeytanın başvurduğu yöntemlerdendir. Din ahlakından uzak insanlar da böyle ortamlarda, iman eden kişilerin aksine Allah'ı unutarak, ahireti hiç düşünmeyerek gaflet içinde bir ruh haline girerler.

Örneğin bazı eğlence yerleri şeytanın bu ince planını kolaylıkla uygulamaya koyduğu mekanlardır. Çünkü dinden uzak yaşayan birtakım insanlar, bu gibi yerlerde hiçbir şey düşünmeden, boş bir zihinle vakit geçirebilmektedir. Bu mekanlarda en değer verilen şeyler giyilen kıyafet, takılan takı, harcanan para ve çevredeki insanlardır. Kimsenin birbirini duymadığı şiddetli bir müzik, dumandan kimsenin kimseyi göremediği puslu bir hava, patlayan flaşlar, yüksek sesli konuşmalar ve bağırtilar biraraya gelince, Allah korkusu olmayan insanların dikkatini kesinlikle toparlayamayacağı ve düşünemeyeceği ortam tamamlanmış olur.

Elbette insanların eğlenmeleri, neşe içinde olmaları, sohbetinden hoşlandıkları kişilerle birlikte olmaları güzel nimetlerdir. Ancak, kastedilen ahiretin unutulduğu, Allah'ın adının anılmadığı ortamlardır. Yaratılış amacını tamamen unutmuş, Allah korkusunu kalbinde hissetmeyen, eğlenmek için değil buradaki gafil havayı yaşamak için vaktini böyle yerlerde geçiren kişilerin ne hayatın gerçek amacını düşünecek ne de anlayacak halleri kalmaz. Zaten böyle kişilerin, bu tür mekanları tercih edişlerindeki sebeplerden biri de “herşeyi unutmak” ve “düşünmemek”tir ki, bunu da sık sık dile getirirler. Böyle mekanlara, kendi ifadeleriyle “kafasını boşaltmak için gelen” bir insan, on dakika önce akli başında davranırken, bir anda her türlü taşkınlığı normal karşılamaya başlar. Yine kendi ifadeleriyle “çılginca eğlenmek” adına her türlü garip davranışı makul karşılar, olan bitenlere karşı duyarsızlaşır.

Bu gibi gafil ortamlarda Allah korkusu hissetmeyen insanların zihinlerinden faydalı bir düşüncenin geçmesi neredeyse imkansızdır. Kaldı ki böylesine kontrolden çıkmış, şiddet ve ahlaksızlığın teşvik edildiği bir ortam, burada bulunan kişilerin tam anlamıyla şeytanın telkinlerine açık duruma gelmesine zemin oluşturur. Ve böylelikle şeytan insanların, “düşünmeyin!” şeklindeki emrine itaat etmelerini sağlamış olur. Allah, **“Onlardan güç yetirdiklerini sesinle sarsıntıya uğrat, atlıların ve yayalarını onların üstüne yaygarayı kopar, mallarda ve çocuklarda onlara ortak ol ve onlara çeşitli vaatlerde bulun...”** (İsra Suresi,

64) ayetiyle de şeytanın bu yöntemini haber vermiştir.

İnsanların bir kısmının yoğun bir gaflet içinde yaşadıkları bu hayat, günümüzde sadece eğlence mekanları ile kısıtlı değildir. Bağırtila, gürültüyle, taşkınlıklarla insanların Allah'ın ayetlerini düşünmekten uzaklaştırıldıkları her ortam, şeytanın yukarıda bahsettiğimiz planının bir parçasıdır. Futbol maçlarında tribünleri, konserler sırasında stadyumları dolduran kalabalıklardaki bazı kişilerin oluşturdukları ve benzeri ortamlarda, şeytan aynı yöntemlerle kimi insanları düşünmekten uzaklaştırmaktadır. Birçok insan böyle yerlere eğlenmek, keyifli bir spor karşılaşması izlemek ya da güzel bir ses dinlemek için değil, insanlara bağırılmak, kavga etmek, olay çıkartmak kısacası her türlü çirkin tavrı göstermek için gelir. Üstelik böyle yerlerde bir iki kişi değil, binlerle, on binlerle sayılabilecek bir kalabalık, toplu olarak birbirlerini olumsuz yönde etkileyebilir ve topluca gafil bir havaya girebilir.

Böyle bir ortamda birçok insan Allah'ın kendisini her yönden sarıp kuşattığını, her an ölüm melekleriyle karşılaşabileceğini aklına getirebilir.

Düşünmekten Kaçınmak İnsanı Ölümden Kurtaramaz

Benzer mekanları gaflete kapılmak için bir fırsat olarak değerlendiren ve gerçeklerden kaçan insan, ölüm meleklerini hiç beklemediği bir anda karşısında gördüğü zaman artık herşey için çok geçtir. Çünkü kişi dünya hayatını boş amellerin peşinde geçirmiş ve Kuran ayetlerini düşünmekten sürekli kaçmıştır. Düşünmemek için türlü yöntemler denemiş, şeytanın oyunlarına kanmıştır. Oysa ölümü, hayatın geçiciliğini, Allah'a karşı sorumluluklarını düşünen bir kimsenin böyle gafil bir hali kabullenmesi mümkün değildir. Allah'ın her an canını alabileceğini ve ağzından çıkan her söz, aklından geçen her düşünce ve yaptığı her hareketten hesaba çekileceğini bilen bir kişi, nasıl bir ortamda olursa olsun bu gerçekleri aklından çıkarmaz ve gaflete kapılmaz.

Unutulmamalıdır ki, bir mekanda, Kuran ahlakına uygun şekilde eğlenmek yerine taşkınlık yapan bir kişiye de, o taşkınlıkları teşvik edenlere de, masaları devirip pervasız şekilde israf edenlere de ölüm aynı yakınlıktadır. Belki o kişi dışarı çıkar çıkmaz ölüm melekleriyle karşılaşacak, hiç beklemediği bir anda kendini Allah'ın karşısında hesap verirken bulacaktır.

İşte ölüm insana bu kadar yakınken, kişinin gaflet içinde hayatına devam etmesi, freni kopmuş bir kamyonun hızla üstüne geldiğini gördüğü, çarpıp onu parçalayacağını bildiği halde imkanı varken önünden çekilmemesine benzemektedir. Kişi isterse ömrü boyunca yüzlerce, binlerce kez taşkınlıklar sergilemiş, hatta bütün hayatını böyle geçirmiş olsun, ölüm melekleri canını alırken tüm yaşadıklarını geride bırakacaktır. İnsan eğer bu zamanlarını Allah'ın varlığından gafil olarak geçirdiyse o gün, din ahlakının yaşanmadığı toplumlarda "dünyayı doya doya, hakkıyla yaşamak" şeklinde ifade edilen bu gafil hayatın, kendisine kayıptan başka birşey getirmediğinin farkına varacaktır. Rabbimiz'i ve hesap gününü unuttuğu için yaptığı her türlü sorumsuzluğun pişmanlığını yaşayacaktır. Allah Kuran'da inkarcıların gaflet içindeyken, kendilerine gelen hatırlatmalara verdikleri tepkileri şöyle bildirmektedir:

“İnsanları sorgulama (zamanı) yaklaştı, kendileri ise gaflet içinde yüz çeviriyorlar. Rablerinden kendilerine yeni bir hatırlatma gelmeyiversin, bunu mutlaka oyun konusu yaparak dinliyorlar. Onların kalpleri tutkuyla oyalanmadadır...”(Enbiya Suresi, 1-3)

Bu konuyu önemli kılan asıl sebep, inkar edenlerin gerçekleri -Allah'ın varlığına dair delilleri ve Kuran'ın hak kitap olduğunu- kasıtlı olarak görmezden gelmeleridir. Bu kimseler bu gerçekleri bile bile inkar eder, düşünmek istemezler. Allah'ın **“... Oysa onlardan bir bölümü Allah'ın sözünü işitiyor, (iyice algılayıp) akıl erdirdikten sonra, bile bile değiştiriyorlardı.”** (Bakara Suresi, 75) ayetinde bildirdiği gibi akıl erdirmekte, ama inkar etmektedirler. Çünkü yaratılış gerçeğini fark etmek ve Yüce Allah'ın eşsiz sanatını takdir edebilmek için uzun uzun düşünmeye, saatlerce araştırmaya ya da okumaya gerek yoktur. İnsan vicdanının sesini dinleyip, samimi bir kalple biraz dikkat sarf ettiği, birkaç saniye düşündüğü takdirde yaratılış gerçeğini inkar edemeyecek duruma gelecektir. Yapması gereken tek şey; vicdanının sesine kulak vermesi ve şeytanın düşünmeyi engelleyen, olumsuz yöntemlerine karşı dikkatli olmasıdır.

Bazı insanlar düşünmenin insana “zarar verdiği” şeklinde batıl bir inanışa sahiptir. Bu büyük yanılgı, aslında şeytanın, insanların Allah'ın ayetleri üzerinde düşünmelerini engellemek için kullandığı bir taktiktir. Şeytan insanlara verdiği bu telkin sayesinde düşünmenin onları zora sokacağı, yorulmalarına sebep olacağı gibi bir telkinde bulunarak, onları Kuran'dan uzak tutar. Hatta bazı toplumlarda fazla düşünmenin insanı sözde delirteceğine inanılır. Bu inanç, şeytanın diğer oyunları gibi bir aldatmacadır. Aksine insan düşünmediğinde, düşünmemesinden kaynaklanan akılsızlıklardan ötürü pek çok sıkıntı yaşar.

<https://www.harunyahya.info/makaleler/derin-dusunmeyen-insanlarin-yukse-idealleri-olamaz>